

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” ezimzendőik.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.

Verhovay-ügy.

Nem tisztán helyi érdekű, de nem is annyira általában országos vagy politikai kérdés, hogy vidéki lapok is hozzá ne szólhatnának s véleményt ne nyilváníthatnának fölötte. A nagy sensatiót keltett véres kimenetelű párbaj, mely társadalmi és közéletünket oly szomorú képből illusztrálja, minden részletei és adataival együtt általában ismeretes. Sem annak tüzetes leírása, sem pedig e specialis ügynek részletes taglalása vagy megvitatása, a meddig az csupán az abban szerepelt és érdekelt személyekre vonatkozik, nem célunk, nem feladatunk; a sajtó e tekintetben egyhangúlag nyilatkozott, s az eddigiek után azt hisszük, mindenki önálló véleményt s ítéletet alkotott magának. Az esettel szemben elfoglalt álláspontunkat igen röviden akként jelezhetjük, hogy míg egyrészt — bár miként fogják is fel a jog és igazság védői — a párbaj jogosultságát a becsületnek súlyos, alig helyreállítható megsértése eseteiben mint végső önvédelmi eszközt elismerni kényszerülve vagyunk, addig másrészt a fennforgó esetről, mielőtt a közvetlen érdekelt felek tisztán személyes s csak a végeredményben a nagy közönséget is érdeklő ügyeiket akár a sajtó, akár pedig a törvény útján rendezhették s tisztába hozhatták volna, egy harmadik érdektelen egyén részéről időelőtti, jogtalan s erőszakos beavatkozás tényét constatáljuk; s ez az, miért minden mástól eltekintve az eljárást elítéljük, mert itt a párbaj, illetve a párbajra kényszerítés valódi okát hiába keressük, s hol ez hiányzik, ott a szándékos ölés gyanúja igen közel fekszik. De bármily szomorú és megrázó esemény legyen is, s bármily tüntető mérvben fordul is a közrészvét s rokonszenv az áldozat felé, ki ezen indok és alap nélküli terrorisatioval is elég bátor volt szembe szállni: maga a szóban forgó eset csak másodrangúvá vált egy sokkal magasabb érdek veszélyeztetése, a szólás- és sajtószabadság ellen szokatlan s meg nem engedhető modorban intézett nyílt támadás mellett. Ez az mit jelen sorokban a gyászos eset alkalmából szellőztetni, s abból a szükséges tanulságot levezetni megkíséreljük.

A szólás- és sajtószabadságot az alkotmány biztosítékai közé szokták sorolni, és méltán, mert a közszellem fejlesztésében s az állampolgárok minden irányú jólétének előmozdításában alig jut nevezetesebb szerep egy-egy tényezőnek, mint épen a sajtószabadságnak. De a tapasztalás igazolta, hogy a mily üdvös és áldásos lehet annak működése, ha az valóban az emberi műveltség, az ismeretek és felvilágosodás terjesztésére, a jog és igazság megvédésére használtatik fel: ép oly veszélyessé válhatik az azzali visszaélés úgy az államra, mint a társadalomra és egyesekre nézve, mert a sajtóvali visszaélések nemcsak a magán ember becsületét, nyugalmaát áthat-

ják alá, gyakran egész életére; hanem ezzel egyidejűleg minden felsőbbbségi tekintélyt megtámadhatnak s meggyengíthetnek, a népjog- és erkölcs-érzetét, az állam és közrendnek alaposzlopait megingathatják, s ez által a közbátorlétet is veszélybe dönthetik. A veszély nagyságát pedig fokozhatják a nép alacsonyabb műveltségi állapota, zilált társadalmi és politikai pártviszonyok, s az alak és modor, melyben a sajtó kezelői ama körülmények felhasználásával egyes osztályok és körök, majd a politikai pártok, sőt az állam főhatalom ellen izgatni s bizonyos eszméket terjeszteni saját céljaik kivitele végett jónak látják.

Ezekkel szemben a sajtószabadság csak akkor gyakorolhatja a közéletre üdvös és hatásos befolyását s csak úgy válhatik az alkotmány valódi garantiájává, ha a sajtó kezelői magok, távol minden kicsinyes és magánérdekek dédelgetésétől, távol minden önző eljárástól, vállvetve igyekeznek azt valódi nemesebb célokra, magasabb érdekek szolgálatára és megvédésére eszközül felhasználni, s ez által a sajtónak oly tekintélyt kölcsönözni, hogy a legfontosabb s legkritikusabb ügyekben is döntő befolyással nyilatkozassék, s véleménye legtöbb esetben valódi közvélemény legyen.

Az ily nemesebb értelemben vett sajtószabadság az, melynek nyílt megtámadását vagy bármilyen eszközök általi megfélemlítését, sőt ennek csak megkísérlését is közönyösen nem nézhetjük; a sajtó komoly és magasztos feladatának félreismerése lenne, ha ily erőszakosságok alkotmányos államban szabadon elkövethetők lennének, s teljes hitünk, hogy ha a sajtó képviselői e komolyság és méltóság megőrzését közös érdeknek s viszonyos kötelezettségnek ismerik, annak nyílt megtámadása rendezett államban csaknem a lehetetlenségek közé lenne számítható.

Sajnos, hogy a magyar sajtó s hirlapirodalom nem volt képes a tárgyilagosságot s magasztos feladatából folyó komolyságot megőrizni, s a hangot eltalálni, a melyen szólva mindenkor nyomatékkal s egész tekintélylyel vethetni szavát a mérlegbe. Pártszenvédély, zilált állami és társadalmi állapotok, gyors feltűnni vágyás kivált fiatalabb írónk részéről együttvéve azt eredményezik, hogy a sajtószabadságot kiki saját egyéni vagy párt érdekének szempontjából fogta fel és magyarázta, legtöbb esetben oly eredménynyel, hogy „a mi nekem szabad, az másnak nem szabad.”

Mindezeknél fogva örömmel üdvözöljük ama mozgalmat, mely e szomorú eset alkalmából egy „Magyar hirlapírói kör” alakítása végett indult meg a fővárosban, egyrészt a magyar hirlapirodalmi hangméltóságának megóvása, másrészt az időszaki sajtó szólás szabadságának megvédelmezése céljából. E társulási intézménytől, ha valóban létrejöhet s a komoly hirlap-

írók valódi szövetségévé válhat, jövőben egy minden tekintetben tisztességes hirlapirodalom kifejlődését és meghonosulását remélhetjük, melyre hogy valóban szükségünk van, úgy hisszük, mindenki őszintén és mélyen érezi, s lehetetlen nem óhajtani, hogy e kezdeményezést siker koronázza! De ép azért nem habozunk kimondani rosszszalásunkat azon újabb áramlat ellenében sem, mely e véres párbaj-ügyben méltán erőszakot s nyílt támadást látva, azt hasonló vagy fokozottabb erőszak és tüntetések, s ezekre irányzott izgatások által törekszik megtorolni, — s midőn ez egyszer mind a törvényes rend felforgatását, egyesek és egyes osztályoknak meglehet alaptalan s jogellenes insultálását célozza, az ily eljárást ép oly támadásnak, ép oly erőszaknak kell minősítenünk, mely sem a sajtó tiszteletét s tekintélyét nem emeli, sem a megtorlásnak s elégtéltelszerzésnek jogos és célravezető módját nem képezi.

Gyászoljuk a szomorú esetet s ítélik el azt érdeme szerint; de egyszer mind vonjunk belőle tanulságot a jövőre, kutassuk a baj okát és forrását, s ha megtaláltuk, igyekezzünk azt elhárítani s a bajt gyökeresen orvosolni. A golyó, mely egy ifjú életét veszélybe dönté, ne támasszon elkeseredést s végletekre vezető izgalmat, hanem hevitsen és buzdítson bennünket nagy és magasztos eszmékérti küzdelemre s azok megvalósítására. Ez lesz a közrészvét s fájdalom érzetének legdicsőbb kifejezése, mely — ha a végzet úgy akarja — a halálban is babért fűz a sajtószabadságérti küzdelemben áldozatul esett ifjú homlokára!

Jelentés

Kecskemét sz. kir. város törvényhatósági bizottsága
1880-ik évi január hónap 15-ikén és következő nap-
jain tartott rendes havi közgyűléséről.

Helyettes polgármester Tóth István úr 9 1/2 órakor megnyitván a gyűlést, jelentését a következőkben terjeszti elő:

a) November hónapról elintézetlen maradt 277 ügydarab, decemberben beérkezett 1203, összesen volt 1480 darab. Elintézetett a hátralékból 151, a folyó ügyiratokból 1185, összesen 1336, a hátralékból maradt 126, a folyó ügyiratokból 18, összesen 144. Ha jól emlékszünk, a megelőző közgyűlések egyikén határozatba ment, hogy a polgármester a hátralékok felsorolásánál említse fel a tisztviselők nevét, kiknél hátralék maradt és az ügyiratok nemét, melyek hátralékban maradtak, hogy a közgyűlés tagjai tudják, kiknél és minemű hátralékok szoknak maradni feldolgozatlanul, ez azonban most sem történt, midőn a határozat még friss emlékezetünkben van, hogy történnék akkor, ha majd jobban elfeledjük; pedig mi úgy véljük, hogy a közgyűlés határozatának köteles nemesak a közpolgár, hanem a tisztviselő is eleget tenni.

b) A közpénztárba befolyt 38,389 frt 69 kr., kiadás volt 29,204 frt 62 kr., maradt a pénztárban 9185 frt 7 kr., gyümölcsözővé tétetett 3664 frt 80 kr. — Miért nem az egész maradvány, erről említés nem tétetik.

c) Királyi adó befolyt Kecskemét város közönségétől 23,112 frt 80 kr., késedelmi kamat 261 frt 25 kr., végrehajtási költség 1064 frt 5 kr. Ezt legnagyobb részben ismét megtakaríthatnánk volna.

Fényüzési adó 143 frt, iparkamarai ezimen 62 frt 12 kr. Összesen: 24,643 frt 22 kr. Bugacz-Monos-torból befolyt egyenes adó 411 frt 77 kr., késedelmi kamat 4 frt 89 kr., végrehajtási költség 24 frt 86 kr., összesen: 440 frt 86 kr. Hála istennek, itt kevesbedett a végrehajtási költség. Pusztaszeren befolyt adó fejében 72 frt 64 kr., késedelmi kamat fejében 1 frt 95 kr., végrehajtási költség 2 frt, összesen: 76 frt 59 kr. Az összes királyi adó és járulékaik tesznek 25,160 frt 68 krt.

d) Illeték ezimen befizettetett tőke 3013 frt 83 kr., kamat 65 frt 38 1/2 kr., végrehajtási költség 47 frt 38 kr.

Befizettetett tehát adó és illeték ezimen 28,257 frt 26 1/2 kr.

e) A személy- és vagyonbiztonság, miután az egész hó lefolyása alatt 3 kisebbszerű lopáson kívül semmisen történt, igen kielégítőnek jelezhető.

f) Az egészségi viszony eleintén kedvezőtlennek mutatkozott, a mennyiben a betegedések száma tetemesen emelkedett, de a halálozások számának csekély volta vigasztalólag nyugtatta meg az aggódó közöket, a mennyiben a szülöttek száma 220, a holtaké 173, szaporulatként még mindig 47 marad, a mi egy hónapra mindig nagyon kielégítő városunk népességéhez arányitva.

g) A közkórházban volt 22 férfi, 16 nő, összesen 38 egyén, ezek közül meggyógyult 16, javult 1, meghalt 2, ápolás alatt maradt 19.

h) A szegények házában ápolatott 68, künn segélyezett 71, összesen 139 egyén. Ezek között kiosztatott 3303 kilo és 20 dekagramm kenyér, 73 kilo, 70 deka és 75 gramm szalonna s 1928 adag étel, az élelmezés körül semmi rendetlenség nem tapasztaltott.

i) A hasznos háziállatok között semmi nagyobb aggodalomra okot szolgáltató betegség nem mutatkozott.

A polgármesteri jelentés tudomásul vétetvén, két indítvány jelentetett be.

I. Dr. Dékány Ráfael bizottsági tag indítványozza, hogy miután biztos tudomása szerint már mind az I. kerületi iskola terve és költségvetése, melynek fölépítését a közgyűlés már évek előtt elhatározta, mind a ballászei pusztai iskola terve és költségvetése, melynek fölépítését a közgyűlés a múlt év elején elhatározta, egész a kivételig készen áll, utasítsa a közgyűlés a városi tanácsot, hogy az említett két intézet helyiségének fölépítésére vonatkozó előmunkálatokat azonnal foganatba vesse, és ezen helyiségek felépítésére vonatkozó ügyiratokat és rajzokat beterjesztesse és azok felett még a folyó közgyűlés alatt érdemleges határozatot hozzon.

Az indítvány mint minden más rokon természetű ügy, mely pénzbe kerül és a népoktatásról szól, néma hallgatással fogadtatott, s a helyettes polgármester úr némi csűrő-csavaró nyilatkozata után N. L. úr egyedüli jóakaró felszólalására azon örvendetes ösvényre tereltetett, melyen nálunk hónapok és évek folyásaig szoktak a legüdvösebb határozatok is sétálni, hogy t. i. már egyszer fölterjeszték a terveket a tanfelügyelőnek, az meg

egyszer majd leküldi és haleérkezik, majd egyszer ebben az ügyben talán rendkívüli közgyűlést is fogunk tartani. Indítványozó látva a közönbőséget, mely szerint 60—70 jelenlevő tag közül kivüle csak egynek jut eszébe az ügy érdekében szót emelni, nagyot gondolva a tanügy iránti érdeklődő nemes fogalmáról, nagyot nyelt és nagyot hallgatott, azután visszagondolt egyik képviselőtársának helyettes polgármesterhez intézett azon nagyon helyes nyilatkozatára, hogy osszuk ki a pénzt, mit az elemi iskolákra fordítunk a felekezeteknek, s adjuk vissza nekik a népoktatás ügyét, bizonynyára merem állítani, hogy az soha oly gazdátlan állapotban nem lesz, mint milyenben van, mióta községhatóságilag kezeltetik. (Folyt. köv.)

A szegények és városunk szegény-ügye.

Mióta az ember enyém és tied között különbséget tud tenni, szegény és gazdag folytonosan szemben állott egymással, úgy hogy mondani lehet, a szegénység és ennek ellentéte a gazdagság, — egykorú magával az emberrel. És mégis, ez nem a teremtés műve, a társadalom és állameszme nyomán keletkezett, s úgy követi századokon, évezredek át az emberiséget, miként az árnyék a megvilágított tárgyakat, — úgy hogy a szegénységet magát joggal nevezhetjük az emberiség árnyékoldalának. Valóban az is! sőt több ennél, — társadalmi betegség, egy rákfene, melynek kiirtása, a történelem tanúsága szerint, az emberiség jobb részének folytonosan céljai közé tartozott, de fájdalom, mind e mai napig utopia, — egy elérhetlen ábránd maradt s úgy lehet, még sokáig az marad, ... talán az emberiség kihalásáig!

Ugyan mi lehet ennek a maradandóságnak az oka? Olyan kérdés ez, melyre felelni nagyon nehéz. Ha a szegénységet mint okozatot tekintjük, mondhatná az ember, szüntessük meg az okot, megszűnik maga az okozat, vagyis hozzuk olyan helyzetbe az emberiséget, a hol mindene meglészen, mire testi és lelki életében szüksége lehet, — a szegénység eltűnik s beáll az emberiség aranykora, s csupa boldogság lesz az élet, bú és gondok nélkül, igazi eldorado! Ámde épen itt a bökkenő, itt találjuk ama roppant akadályokat, mik útját állják mind azoknak, kik a szegénységet okozatnak tekintvén, az azt előidéző okok eltávolításán fáradoznak. Röviden szólva, — lehetetlen a szegénység valódi okát feltalálni, s ha valaki azt mondja, hogy ez tán nem is okozat, hanem maga az ok, állítása nem is olyan neveltséges, mint egy tekintetre látszik. Mit mutat ugyanis a tapasztalás? — azt mutatja, hogy a legrégibb időben az emberiség megadta magát egész hittal azon eszmének, hogy szegénynek kell lenni a gazdagok mellett, s minthogy az emberiség nagyobb részét sujtolja épen a szegénység, felvették az ősidőben már a hittanokba s igyekeztek csak oda irányult, — hogy a szegények sorsa tűrhetőbbé tétessék. Maga a keresztény vallás tudjuk, úgy beszél a szegényekről, kik boldogok, — míg

a gazdagról azt állítja, hogy könnyebb a tevének a tűfokán keresztül bújni, mintsem a gazdagnak üdvözülni valóban, a kereszténység első századaiban a szegénység vallásos hitből származott meggyőződéssel erénynek neveztetett, s ki méltó akart lenni Isten kegyelmére, eladta mindenét, árát kiosztotta a szegények között s lett ő is oly szegény, mint am azok, kikkel egyaránt megosztotta, de e hitében boldog volt, úgy hogy ezen szegénységről nem igen olvassuk azt, hogy az egyértelmű lett volna a nyomorral, az inséggel, hanem igenis törekvése volt az emberiség nagy részének, melyet nem megszüntetni, hanem elérni igyekeztek.

Az emberiség mivelődésével azonban, a szegénység vallásos áhitattal keresésének is, meg kelle szünnie, sőt midőn felismerték, hogy a szegénység egy nagy átok az emberiségen, — kifejlődött belőle egy emberbaráti érzelmre alapított cultus, — mely gyakorlati tevékenységét a középkorban találta fel leginkább, de tevékenységét ma is áldásosan folytatja, — az t. i. — hogy a szegényekről gondoskodni kell. És pedig nem csupán humanistikus szempontból, hanem mivel paupertas magna mæretix, — közállapotaink minél tűrhetőbbé tétele tekintetéből is.

Sokan azt hiszik s bizonyos tekintetekből joggal lehet is állítani, hogy a szegénység a mult idők rossz gazdálkodásának eredménye, de viszont kétséget nem tűr azon állítás sem, hogy a szegénységet előidézi s nagyban terjeszti a nevelésügy elhanyagolt állapota, a törvényhozás ferde irányja az általános gazdasági és pénzügyi politika rosszassága, egyesekre nézve pedig egyéni hibák, szerencsétlenségek, véletlen balesetek, s épen ezért úgy az államoknak, mint egyes községeknek, társulatoknak és egyes embereknek is fő-fő feladata, hogy kifürkésze a baj okát s ki-ki állásához mérten nyújtson segédkezet a szegénység súlyos terhének, — ha lehet, egészen ellensúlyozására, ha ez nem lehetséges, annak minél könnyebb elviselésére.

Ezen feladat teljes felismerése vezette oda az emberiséget, hogy ma már államok, egyesületek és magánosok évenként óriási összegeket áldoznak a szegények nyomorának enyhítésére, az állam adóalapjából, társulatok egyletek, könyöradományokból, egyesek sajátjokból, műveltségük és emberbaráti érzületükhöz mért összegekkel.

Városunk is régtől fogva szívén hordozza ezen ügyet. Jelentékeny összeg az, mit évtizedeken át e célra fordít. Fentart egy kórházat, melyben a szenvedő emberiség azon része, mely betegségében a szükséges orvosszerek, ápolás jótéteményeit nélkülözni lenne kénytelen, — mindezt csekély díjért feltalálja s ámbár az ápolásnak és ellátásnak díja naponként 50 frtban van megalapítva, az a körülmény, hogy a gyógydíjak 2/10 része behajthatlan, arról tanuskodik, hogy ez az intézet is a szegények érdekében tartatik fen. Van szegényháza, mely ma ugyan még bérházban kuczorog, de így is 60—70 szegényt óv meg az elvesztéstől, tavaszra pedig kész lesz a szegényemenház, mely 100—120 szegény befogadására elégséges lesz. Elelmez mintegy 80—100 egyént, kiknek van ugyan fejüket

TÁRCZA.

A nagy diófához czimzett ház.

Kisérteties történet Riddel J. H.-tól.

(Az „Illustrated London News“-ből fordította: Beliczay Jónás.)

(Folytatás.)

„Akkor hát ki e földön?” kérdé Stainton úr. „Ha épen tudnia kell, uram, egy gyermek, — egy gyermek, a mely egymás után minden bérlőt kiűzött a házból.”

Az új tulajdonos szívéből fakadó nevetésben tört ki, — oly nevetésben, mely Timpsonék irnokát érzékenyen megbántotta.

„Ez nagyon jó tréfa”, mondá Stainton úr. „Nem emlékszem rá, mikor hallottam valami hozzáfogható kedves tréját.”

„Tény, akár kedves, akár nem”, — válaszolt a fiatal ember, a kit ezen „kincskereső” megvető kacajja, melylyel elbeszélte történetkijét fogadta, előbbeni ildomos beszédmodorából és magaviseletéből egészen kiemelt; „és én, a mi engem illet, mindazok után, a miket az ön házáról hallottam, nem tölténék abban egyetlenegy éjet sem, még akkor sem, ha valaki nekem ezért ötven forintot ajánlana.”

„Könnytse meg lelkét, barátom”, mondá az új tulajdonos nyugodtan. „Nem fogom többé társaságáért zaklatni. A gyermekkel el fogok mulatni magam is, s azt hiszem, igen jól fogjuk magunkat érezni.”

Második fejezet. A gyermek.

Már jó előre haladott volt az idő ugyanazon estén, Stainton úr egy órával előbb birtokba vette volt a nagy diófához czimzett házat, jó éjt kívánt Timpsonék irnokának és a legközelebbi szatocsnál

fát és szenet rendelvén, most a homlokzat kapuja előtt állott, várva a vásárlott áruk megérkezését.

Várakozása közben fel-felpillantott a házra, a mely az útczai lámpák bizonytalan fényénél még mogorvábbnak és sötétebbnek tűnt fel, mint a félhomály fokozatos erősödésénél.

„Annyi bizonyos, hogy barátságatlan színe van”, mondogatá magában, „de ha egyszer lesz benne jó tüzem, minden rendén lesz. Mikor hozzák már meg végre valahára szenemet!”

A mint ujonnan az útcza felé fordult, útközben rábukkant azon zsák fűtő-anyagra, melylyel a legközelebbi szatocs „lekötelezheti”, mint gondolá, valójában pedig „lekötelezi”, mint mondá. Egy tonna, fél tonna, negyed tonna szállítása, mint a szatocs erősíté, a legközelebbi nap beálltáig lehetetlen; de egy zsákra valót igen, annyit szívesen megigér. Bill majd elviszi; s Billnek meghagyatott, hogy a terhet rakja a talyigára és tegyen hozzá tizenkét csomó fát, „s a többit majd csak elszállítjuk holnap”, — toldá beszédéhez Bill gazdája oly arczkifejezéssel, mint a milyen azt illeti meg, a ki valami nagy kegyben részesített valakit.

Stainton úr a távolban meglehetősen zord kinézésű Billt fedezett fel, igen kis fiút, a ki a talyigával szép esendesen haladott előbbre, mintha a teher herculesi erőt igényelt volna.

„Tehát valahára mégis csak megérkeztél; no ez szép töled. Jobb későn, mint soha. Hozd erre fiam ezt a csekélyke kis szállitmányt, ez éjjel a konyhában szándékszm feltüzelné.”

„Bocsánat, uram”, felelt Bill, „azt gondolom nem szándéka, azaz hogy nem szándéka velem feltüzeltetni. Megmondtam gazdámnak is, hogy miután hazaszállítás kikötése mellett vette meg, hazaszállítom, de magába a házba tapodtat sem teszek.”

„Talán bizony azt akarod mondani, hogy itt a kövezeten szándékok lerakni”, kérdé Stainton úr.

„Jól van uram, nem bánom, elviszem a szemben fekvő ajtóig, ha ezzel szívességet teszek.”

„Nem kívánok többet. Te az itt lakó nép közt derék legényke vagy, a mint látom.”

„A mi azt illeti”, válaszolt Bill, hátára kapva a zsákot és fejét előre hajtva, „bizvást mondhatom, hogy vagyunk oly bátrak mi is, mint a kik ott vannak, a honnan az úr jön, legyen az akár hol is.”

„No ez nem lehetetlen”, felelt Stainton úr, „mert a mint észreveszem, van biz itt elég gyáva ember.”

Miután Bill a köszönet a lépcsők szélére lerakta, az ajtótól, a mely félig nyitva állt, visszavonult, s mikor a fát odaszállító fiú megint a talyiga mellett volt, kezét szeméhez emelve szólott:

„Bocsánat, uram, de azt gondolom nem szándéka nekem most akár csak egy csepp sört is adni. Nagyon nedves az éj, uram.”

„Nem, nem volt szándékom”, felelt Stainton úr egész határozottan. „Ezt a köszönet majd magam lapátolom be az épületbe; s a mi az estét illeti, azt hiszem az ép oly nedves nekem, mint nekéd.”

Mindazonáltal, a mint Bill tovább tipegett a rövidke úton — lassan ballagva — hasonlóan oly emberhez, ki már majdnem elvégezte egy egész nap nehéz munkáját, előre látva egy holnapi reggelen megkezdendő kemény nap fáradoimait, az új tulajdonos ellágyult.

„Nesze”, mondá, sixpence-t nyujtva neki, „azt gondolom, nem a te hibád, hogy vénasszonyok meséjének hitelt adsz.”

„Köszönöm alázatosan, uram”, felelt Bill; „bizonyára nagyon le vagyok kötelezve, biztos vagyok benne; de ha az ön helyén volnék, tapodtat sem tennék e házba — meg fog bocsájtani, uram, mert nem akarnám megsérteni, — de nem tennék; valójában nem tennék.” (Folyt. köv.)

hol lehajtani, — de keresetképtelenek lévén, élelmökről maguknak nem gondoskodhatnak. Ruhával és csekély pénzüsszeggel segélyez ezenkívül 31 árvát és 35 nyomorékot, kik közül az előbbieket iskoláztatásáról is gondoskodik. Alapított árvaházat is, s ámbár ez intézet még benépesítve nincs, és Istennek hála, a közel jövőben azt benépesíteni, nem is tartjuk szükségesnek, — 60 ezer frtot szánt eme humanistikus intézetére, mi arról tanúskodik, hogy azok, kik a város ügyei vezetésére közülünk hivatvák, a kor színvonalán állanak. Hogy ne látsszunk túlzani, 20—25 ezer forintba megy az összeg, mit évenként városunk a szegényügyre fordít. Ezekhez számítandó még ama jelentékeny összeg, mikkel egyes helybeli társulatok, minő „a kecskeméti jótékony nőegylet“, az „izraelita nőegylet“ stb., azonkívül egyes emberbarátok könyöröményai a szegények nyomasztó helyzetének javításához járulnak, mik együttvéve eredményezik, hogy nálunk hála Istennek, a szegénység nincs oly elcsesett helyzetben, mint ezt más vidékelekről naponta halljuk és olvassuk, legalább ma még helyhatósági és társadalmi úton tudunk segíteni, és miként a fentebbi hozzávetőleges adatok mutatják, segítünk is.

A szegények és elhagyottak hálafohászai által lekönnyűgött istenáldás legyen érte a jutalom mindenkinék, ki a szegények szomorú helyzetén segíteni hivatott és azon segíteni igyekezik! —d—

Mi történt a színházban?

Chivot és Duru „A kis doctor“ című itt-ott csiklandós operette-jében, melyhez a zenét köztudomásúlag Lecocq Károly írta, a sicíliai alkirály és udvarának férfitagjai nem tüntettek fel semmi eleganciát. Nagyon kevésbé egyeztethető össze az illetendő és izléses olasz népről alkotott fogalmunkkal az, hogy az alkirályt kimustrált, fogyatékos polichinell ruhában, a rendőrnisztert nem egészen tiszta és gyűrött ruhájú szakácsnak öltöztetve pillantjuk meg s a sбирrek harlequiné változott kapitánya szemére vágott kalappal jelen meg előttünk. A németes durva hanswurstiád-okat el kell hagyni s helyükbe a román nép ironiált etiquette-jét kell tenni. Egyébként a darab érdemlett tetszésben részesült.

Vasárnapon Gaál József bohózata „Peleskei nótárius“ adatott elő. A czinszerepben Parragh lépett fel, úgy ő, mint társai élénken megtapsoltattak. Legsikerültebb volt a férfikar éneke mellett a vasas-németek száguldása, a mely jelenetnek semmi esetre sem vált volna hátrányára, ha tisztább ruhában mutatattik be.

Kedden Bényeiné jutalomjátékául „A cornevillei harangok“ adatott elő. Az előadás gondos és összevágó volt, helylyel-közzel örvendetesen meglepő. Planquet ezen operette-je közönségünk előtt olyan kedves ismerős, a kivel szívesen találkozzunk. Serpolette-et a taps- és koszorúkkal fogadott jutalmazandó játszta, eredeti felfogással, élethűséggel s minden túlzás nélkül; az előadás vége felé kissé gyengült s fáradtnak látszott; mindazonáltal elég szerencsésen tudott partra szállni. Berzsenyi Júlia, mint Germain, Parragh, mint Gáspár apó, Hegedűs, mint Grenicheux helyén volt; Csige, mint Henri szokott modorában énekelvén, kevés hatást gyakorolt. A darabnak sikeréhez nagyban járult a kar, a mely minden tekintetben megtevé kötelességét. Lenkeyné francia táncza mint újdonság kedvesen vett töltdat volt, mely valamint szombati és vasárnap felépítet tetszésben részesült.

Szerdán Benedix Rodrig négy felvonásos vígjátéka „A kicsapott diákok“ adatott elő. H. Szabó Ilka, mint Conradina az ábrándos nő melegségével játszott; Bácsné keveset egyénített s az Adelgundával való feleselésben ő is, ez is (Vinczéné) megfedkezett róla, hogy polgárnő. Daróczy Ilka, mint Hedvig, dicséretet érdemlő szorgalmat tanúsított, Kövessi Sarolta, mint Emma egészen helyén volt. A kicsapott diákokat Bágyoni, Lenkey és Hegedűs, a philistereket Püspöki, Parragh és Dancz sikerülten és jól mutatták be. Fenyvesi nagyon jóra való Lukowszky, Aranyhegyi nagyon szegletes Stein volt.

A csütörtöki előadásról helyszűke miatt terjedelmesebben nem írhatunk s így csupán megemlítjük, hogy Meilhac és Halévy bohózatos vígjátéka „A színész nő és férje“ adatott elő. A darabban főleg Bágyoni vált ki, a ki az ideges szingazgatót játszta; mindazonáltal a többi szereplő, a karmester és diszletfestő is dicséretet érdemel.

ÚJDONSÁGOK.

— Verhovay párbaj-ügye napok óta foglalkoztatja városunk polgárságát, s épen oly lázas izgatottságot szült közöttünk, mint szerte a hazában, mert az esetet úgy fogta fel mindenki itt is, mint

merényletet a sajtó- és szólásszabadság ellen. Egy ügyben, hol Verhovay mint lapszerkesztő, nem ír, hanem kiad egy közleményt gr. F. P.-ről, s a nélkül, hogy erre megbízása lett volna, előáll M. I. báró felelősségre vonja a lapszerkesztőt, s oda kényszeríti, hogy a fenforgó ügy bajvivásban, párbajban érjen véget. A párbaj megtörtént, s mint tudva van, Verhovay meglövetésével ért véget. Eltekintve a történetektől, tisztán magát a párbaj-ügyet tekintve, lehetetlen elég rosszaló szót találni M. I. báró eljárására, s a nélkül, hogy Verhovaynak és társainak hírlapiradalmunk véghetetlen kárára szolgáló, fékvesztett modorú támadásait, irmodorát, tiszteletlen, olykor pellengérező és becstelentő czikkeit pártfogásunkba vennénk, vagy csak megengedhetők is tartanánk, M. I. báró közbelépését határozottan el kell itélnünk, s úgy kell tekintenünk, mint jogtalan és felette igazságtalan cselekedetet. Ennél fogva készséggel csatlakozunk a fővárosi lapok szerkesztői és hírlapírók azon kijelentéséhez, hogy a sajtó- és szólásszabadság ellen elkövetett merénylet dacára is magukat soha terrorisálatni nem engedik s véleményük szabad kimondásában nem korlátoztatják. Viszont, ezen szomorú esetből kifolyólag, újra hangoztatjuk, hogy a hírlapiradalom terére némelyek által becsempészett fékvesztett és gyalázkodó irmodort, mely jót soha sem terem, hanem ilyen eredményt többet is hozhat elő, onnan ki kell küszöbölni. E végre örömmel üdvözljük a fővárosban e czélből megindított mozgalmat, a magunk részéről ahhoz szíves készséggel hozzájárulunk s a gyakorlatban is támogatni fogjuk.

— **Korcsolya-bál.** Hölgyeink kedvencz egylete, az új sport megteremtője, a korcsolya-egylet folyó hó 31-én zártkörű táncvizigalmat rendez és pedig a „Nádor“ vendéglő termében, mely ez alkalomra díszesen fog berendezettni. Hisszük, hogy az idei meddő farsangban ezen egyetlen elite-bál látogatott lesz. Mondanunk sem kell, hogy a rendezőség a bál fénye és sikerének emelésére mindent el fog követni.

— **A helybeli ügyvédi kamara** január hó 11-én d. u. tartotta meg rendes évi közgyűlését; minde előtt az elnöki évi jelentés olvastatott fel, melyből a kamarát érdeklő követhető adatokat közöljük: A kamara tagjainak száma a mult 1878. év végén volt 106, ezekhez a lefolyt évben bejegyztetett 11 új tag, kitöröltetett 5, s így a kamara tagjainak száma jelenleg 112. Ügyvédjelölt bejegyezve volt 39, ehhez felvétetett 9, kitöröltetett 7, maradt 41, ezek közül bíróságnál volt alkalmazva 13, kir. közjegyzőnél 2, ügyvédnél 26. Az igtató-könyvbe 746 ügy érkezett, ezekből fegyelmi volt 102, elintéztetett mind. A mult évről elintéztellenül maradt 11 panasz, ehhez a lefolyt évben érkezett 18, melyek közül tényálladék hiánya miatt beszünttetett 2, a kir. törvényszékhez áttéttetett 1, fegyelmi eljárás rendeltetett 8, egyéb módon 1, s így folyamatban maradt 17. Fegyelmi vizsgálat folyamatban volt 8, újra elrendeltetett 4, ebből befejeztetett 9, folyamatban maradt 3. Végtaggyalás 8 tartatott, 7 esetben vétkesség mondatott ki, 1 esetben pedig az iratok a büntető bírósághoz áttéttetni rendeltettek. A büntetési módok közül az írásbeli feddés 2, pénzbírság 3, az ügyvédségtől elmozdítás 1 esetben lett kiszabva. Megemlítendő, mikép a lefolyt évben ügyvédjelölt ellen panasz benyújtva nem lett. A közgyűlés további folyamán megállapított a költségvetés, helybenhagyattak a számadások s az ügyrendtartás tárgyában bemutatott javaslat az igazs. miniszteriumhoz felterjesztetni rendeltetett. A közgyűlésen mintegy 25 tag volt jelen.

— **A csavargók** és kéregetés örve alatt betolakodók jelenleg oly nagy számmal vannak városunkban, hogy ezekre lakostársainkat figyelmeztetni, a rendőri hivatal pedig a közbiztonság érdekében minél éberebb ellenőrzésre felhívni kötelességünknek ismerjük. E nyomorult inséges időben, midőn a munkára sem kínálkozik mindig alkalom, a valódi szűkölködőn segíteni emberbaráti kötelesség; de ép ezek rovására és hátrányára történik az, hogy dologtalan csavargók gyakran nem a legtisztább szándokkal szemtelenül betolakodnak egyes házakba, s ott nem is annyira kérnek, mint inkább követelnek s a legkihívóbb modorban lépnek föl. A mult héten is egyik budai útezai lakostársunk udvarába azzal állított be egy féltett állapotban levő csavargó, hogy ő az istennek sem távozik addig, míg neki ezt és ezt nem adnak, s ezt oly kihívólag tette, hogy a házi gazda kiutasítására is nem hogy távozott volna, hanem még tettleges ellenállásra való készségét is elárulta. Ily körülmények közt csak szerencse, hogy épen oly házi gazdára talált, a ki saját erejéből is megmutatta neki, hogy a hol két lábon bejött, ott négykézláb hogyan kell kimenni. De az ily esetek s afféle hallható nyilatkozatok, hogy „ha nekünk nincs, van az uraknak“, óva intenek bennünket minél nagyobb elővigyázatra házi tűzhelyünkön. Adjunk készséggel a szűkölködőknek, de ovakodjunk a csavargók és alattomos házalóktól.

— **A Verhovay párbaj-ügyből kifolyó tüntetések** szomorú eredményre vezettek. A rendőrség a rakonczián tömeget megfékezni nem bírta, katonaságot kelle felhasználni, s a demonstráczióknak halál, sebesülés és sok elfogatás lett a vége. Ártatlan emberek vére ömlik céltalanul; ugyan az izgatást évek óta rendszeresen űző irodalmi közegek és közlönnyök tükrö gyanánt tekintik-e ez eseményeket, hogy abban működésök eredményére ismerve, felhagyjanak ádáz munkájokkal, melynek vége és eredménye meglehet egy léssen a haza vesztével?!

— **Fusioról**, az országos szabadelvű-párt, az egyesült ellenzék és pártonkivüliek fusiojáról beszélnek újra a lapok, mindenik persze a magasztusa szerinti fusioról. Egyik Tisza javára, az ellenzék beolvadásával, másik Tisza mellőzésével a szabadelvű-párt abdikálásáról czikkezik. Van-e alapja a fusio illetén hiveinek, vagy csak óhajítás mind a mit róla beszélnek? nem tudjuk. Egyet azonban tudunk, hogy a helyzettel megelégedve senki sincs, s a párt, vagy államférti, ki hazánkat, nemzetünket kiragadná közállapotaink miseriai közül s a fenyegető válságoktól megvédené, messiási szerepet vihetne közöttünk!

— **Hornyik József**, helyi állami főreáltanodai tanár úr és Horváth Juczi kisasszony f. hó 11-én tartották házassági jegyváltásuk ünnepélyét. Tartós és teljes boldogságot kívánunk az egybekelendő új házaspárnak.

— **Merénylet a szép és jó iránti érzés ellen.** Találébb czimvel nem illehetjük azon „Magyar Képes Világ“ című „mulattató (?) és oktató“ (?) folyóiratot, melylyel pár nap előtt városunk úgy szólván elárasztatott. A „gazdag tartalom“ — mit a program ígér — nem egyéb, mint néhány selejtes német kifejezésekkel telt irányú férczegény; egy pár kiollóztott adoma — alőcei kalendáriomból; ezenfelül egy vadvers. Azután ígérnek a kiadók két egészen ingyen (?) képet 2 frt 35 krért! Hogy kik dolgozó-társai a lapnak, nem lehet tudni, sőt a szerkesztő is — bizonyosan szerénységéből! — elhallgatja nevét. Tekintve, hogy e fajta nyomtatványok — melyek egy rangban állanak a gyékényen és ponyván árult nyomdai termékekkel — kárára válnak a szép és jó iránti érzésnek és hogy az az összeg, mely e czéla fordítatik s a mely évenként 7 forintnál is többet tesz ki, a valódi irodalomtól vonatik el: legyen szabad figyelmeztetnünk a közönséget, hogy ne engedje magát elcsábítani a kiadók naiv csalogatásai által s ne pártolja e selejtes nyomtatványt. Valóban szomorú árnyat vetne műveltségi állapotunkra, ha ez a vállalat megélhetne az irodalommal űzkerdő kiadók örömeire?

— **A kisbirtokosok országos földhitelintézetének** igazgatósága azon okból, mert a vezetése alatti országos intézet ügyei, utóbbi időben, a hasonnevű részvénytársulat ügyeivel ismételtén összebonyolítottak, — szükségesnek tartotta az alapítók és a nagyközönség tájékozása és megnyugtata végett, az országos intézet alapítóinak, ezek által jegyzett alapítványi összegeknek, nemkülönbén, az ezekre 1879-dik évi december 30-ikán déli 12 óráig teljesített befizetéseknek kimutatását közzé tenni, s ezen kimutatást, minden egyes alapítónak megküldeni. Minthogy azonban már azontúl is történtek befizetések, azoknak megnyugtatasára, kik ezeket a mondott nap kitett óráján túl teljesítették, előnevezett intézet igazgatóságának megkeresésére szíves készséggel közöljük az alábbi pótjegyzéket, melyből kitünik, kik és mennyi befizetést teljesítettek; a pótjegyzék ime következő: Hidas-Hollós község 100 frt, Eperjesi népbank 100 frt, Baránd nagy-község 50 frt, Nyiregyháza városa 200 frt, Bártfa sz. kir. város 100 frt, Sápú István 100 frt, Hajdú-Szoboszlói takarékpénztár 50 frt, Báró Jósika Sámuel 100 frt, Borbély Sándor 20 frt, Marton Lajos 20 frt, Hegyköz-Kovácsi község 20 frt, Septér község 20 frt, Viszolya község 20 frt, M.-Ujlak község 20 frt, M.-Szent-Mihálytelke község 20 frt, O-Solymos község 10 frt, Komlód község 20 frt, Oroszfája község 20 frt, N.-Nyulas község 30 frt, Ajtón község 60 frt, Kun-Szent-Márton város 20 frt, Keleczel község 20 frt, Székely község 20 frt, K.-Ujfalu község 20 frt, Alsó-Füld község 20 frt, M.-Valkó község 20 frt, Retyiczél község 20 frt, Viság község 20 frt, Deritte község 20 frt, O-Bikal község 20 frt, Erdőialva község 20 frt, Magyar-Bikal község 40 frt, Bedecs község 40 frt, Mős község 30 frt, Tóháza község 20 frt, O-Gyéres község 20 frt, Kozmatelke község 60 frt, Harasztos község 20 frt, Szent-András község 20 frt, Barátfalva község 20 frt, Egerbegy község 20 frt, Gyalu község 50 frt, Gesztrágy község 10 frt, Gyerő-Vásárhely község 20 frt, Gyerőfi-Dongó község 10 frt, Kis-Kapus község 20 frt, Kolos-Monostor község 50 frt, Marisel község 50 frt, Meleg-Szamos község 20 frt, Nagy-Kapus község 20 frt, Pányik község 10 frt, Szász-Fenes község 50 frt, Ugrucz község 40 frt, Nagy-Petri község 40 frt, Nyires község 40 frt, Czold község 20 frt, Kőkényes község 20 frt,

Mező-Szopor község 40 frt, Bátos község 50 frt, Szász-Erked község 60 frt, Dextrád község 50 frt, Szász-Ludvág község 60 frt, Deés város 100 frt, Jancsó János 20 frt, Radvánszky Károly 100 frt, Szepesmezei közönsége 200 frt. Új alapítók: Jéger József 100 frt, Dr. Bochkor Károly 500 frt.

— **Hirtelen halál.** Szijártó Mihály napszám 50 éves neje Hegedűs Magdolna, e hó 9-ikén a piac téren összerogyott, s azonnal meghalt. Agy-szélhűdés érte.

— **Az izraelita kórház szomszédságában** fekvő titkos mulató-helyről, egy idő óta nagyon gyakran ordítva jön útczára egy csapat éretlen suhancz, kik aztán kedvöket abban lelik, hogy nótáikkal az egész útcza lakosságát felzavarják. Kérjük a rendőrséget, csipje el e kamaszokat s tanítsa kiméletre legalább a betegeket iránt.

— **A helybeli ügyvédi kamaránál** ez évben már két fegyelmi végtárgyalás volt. B. Molnár Józsefnek Tóthfalusi Pál kun-szent-miklósi lakos ügyvéd ellen panaszos ügyében, továbbá Horváth László és Steiner Farkasnak Somogyi Gusztáv ügyvéd elleni panaszos tárgyában. Az előbbiben vádlott felmentett egyszerűen a vád alól s panaszos marasztaltatott el 25 frt költségben vádlott javára, mert a panasz nemcsak elévült már, de kitűnt az is, hogy a megbízott ügyvéd semmi mulasztást nem követett el, s csupán azért lett bevádolva, mert a kikötött perköltség miatt panaszos ellen pert indított. Somogyi Gusztáv — a már előző büntetések miatt — a letárgyalt két panasz tárgyában vétkeinek találatván, az ügyvédség gyakorlatától végkép eltiltott.

— **A kecskeméti-vidéki term. tudományi társulat** f. hó 19-én hétfőn délután 4 órakor a reáliskola vegytani termében rendkívüli közgyűlést tart, melyre a tudományok bármely ága iránt érdeklődők tisztelettel meghívottak. A közgyűlés napirendje lesz: 1) Elnöki jelentés. 2) Titkári, könyvtárnoki és pénztárnoki jelentés. 3) Indítványok: a) A tagsági díj leszállítandó 2 frtra. b) A társulat keretébe a reáliák mellé felveendő a humán tárgyak is. c) Ebből kifolyólag a társulat jövőre nem szakosztályonként, hanem egyetemlegesen tartja összejöveteleit. d) Milyen lehetne a társulat működését élénkebbé és tágabb körűvé tenni. Kecskemét, 1880. január 13. A napirend megállapítására kiküldött bizottság.

— **New-Yorkban** azt hirdette egy valaki, hogy a katonai sorozás alól kimenekvésre biztos szerrel szolgál egy dollár beküldése mellett. Lépre is mentek vagy ezren. A csaló szere azonban azon egyszerű tanácsból állt: „Tessék önkényt jelentkezni.”

— **Kimutatás a kecskeméti eszmadia ipartársulat** 1879. évi működéséről. Az 1880. évi január hó 8-ikán tartott közgyűlés által helyben hagyott elnöki jelentés szerint a múlt 1878. évi pénztárállás 954 frt 84 kr. s az 1879. évi összes bevétel 843 frt 70 krral együtt összesen tesz 1798 frt 54 krt. Kiadás volt: Az ipartársulat 15 tagja részesült egy évi lejáratú 6%-os kölcsönben, összesen 600 frt erejéig. Házi szükségletek és iparcélokra kiadatott összesen 311 frt 7 kr. Az ipartársulat elhunyt tagjai temetkezésének segélyezésére kifizetett 160 frt. A szegedi vízkárosult eszmadia iparosok részére átadatott 100 frt. A szegedi vízkárosult egyéb iparosok részére átadatott 43 frt 20 kr. Különbféle iparosok kisebb mérvű segélyezésére kiadatott összesen 16 frt 18 kr. Pénztári maradvány mint egyenleg az év végén 1168 frt 9 kr. Vida József, társulati elnök.

— **Táborszky és Parsch** zeneműkereskedésében Budapesten megjelent „Czigány négyes”, zongorára szerző Kecskeméti Gyula. Ára 60 kr.

— **Megjelent a Somogyi Ede** által szerkesztett „Magyar lexikon” 44-ik és 45-ik füzet. Utolsó cikke Ciotat francia várossal foglalkozik. Mellékletül amaz a gazdasági gépek első tábláját, emez Ázsia térképét hozza.

Szerkesztői iszenet.

K. F. úrnak. Nyilatkozata túl sértő modora miatt nem közölhető. H. J.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1880. január 16-án.

Tisztabúza hektolit.	76—80 kl.	12.50 ktlól	13.— krig.
Elegy	73—75	9.50	10.—
Rozs	70—72	8.70	9.—
Árpa	60—62	6.50	7.—
Zab	36—40	7.—	7.50
Kukoricza	70—72	6.50	7.—
Burgonya			3.—
Köles		7.10	7.60

Felelős szerkesztők:

Dr. Horváth János, Dr. Dékány Rafael,
Dr. Tassy Pál.

Kimutatás a Kecskeméti Központi Takarékpénztár december havi forgalmáról.

Bevétel:

Múlt havi pénztári maradvány	13,620 frt.	41 kr.
Betétek	24,858	58
Kölcsön visszafizetés	5,380	—
Fedezett váltók	2,294	—
Leszámitolás	89,049	38
Folyószámlák	48,647	—
Viszleszámitolás	8,810	—
Betéti viszkamat	388	55
Különbféle kamatok	3,614	79
Különbféle díjak	81	85
Összesen	196,744 frt.	56 kr.

Kiadás:

Biztosított váltókra	5,890 frt.	— kr.
Fedezett váltókra	2,399	—
Leszámitolás (váltókra)	89,143	—
Betétek és tők. kamat visszafiz.	13,408	68
Betétek folyó kamata	3,713	66
Viszleszámitolás visszafizetése	48,645	—
Folyószámlák	28,935	54
Tiszti és szolga fizetés	466	68
Folyó költség	22	51
Különbféle kamatok	74	46
Pénztárkészlet, mint egyenleg	4,046	03
Összesen	196,744 frt.	56 kr.

Wiener.

H I R D E T É S E K.

Árverési hirdetmény.

7206.
1879.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kecskemét város közönsége végrehajthatónak **Bencsik Erzsébet** Farkas Jánosné, Bencsik Magdolna Farkas Lászlóné, Bencsik Anna S. Tóth Dánielné, Bencsik Antal és Bencsik Terézia Balog Istvánné végrehajtást szenvedők elleni 1804 frt 3 kr. s járulékaik iránti végrehajtási ügyében 552 sz. tjkben 388/c. rsz. alatt foglalt fekvőségre 1-ső r. alperes Bencsik Erzsébet Farkas Jánosné javára bekebelezett, s a fekvőségen levő épülettel együtt 1312 frtra, a pusztá szentkirályi 553. sz. tjkvi 388/d. rsz. fekvőségre 2-od r. alperes Bencsik Magdolna Farkas Lászlóné javára bekebelezett s a fekvőségen levő épülettel együtt 1362 frt. 50 krra; a pusztá szentkirályi 554. sz. tjkben 388/e. rsz. a. foglalt fekvőségre 3-ad r. alperes Bencsik Anna S. Tóth Dánielné javára bekebelezett s a fekvőség tartozékaival együtt 1322 frtra; a pusztá szentkirályi 555. sz. tjkvi 388/f. rsz. a. foglalt fekvőségre 4-ed r. alperes Bencsik Antal javára bekebelezett s 1010 frtra; végül a pusztá szentkirályi 556. sz. tjkvi 388/g. rsz. fekvőségre 5-öd r. alperes Bencsik Terézia Balog Istvánné javára bekebelezett s bíróság 1262 frt 50 krra becsült birtokjogok a Kecskemét város közönségét illető tulajdonjog sérelme nélkül az 1880. évi január hó 22-ik napján d. e. 9 órakor mint egyetlen határidőben, ezen kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fognak, u. m.:

1-ör. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsárak, melyeken alul is az árverésre kitűzött birtokjogok eladatni fognak.

2-or. Árverezni kívánók tartoznak a jelzett birtokjogok becsárának 10% készpénzben, vagy ovadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni. A fent jelzett s öt külön tjkben foglalt birtokjogok együttesen is, együttes vállalkozó hiányában pedig külön-külön fognak eladatni.

3-or. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig: az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 3 nap alatt, a másodikat az első fizetéstől számított két hónap alatt, a harmadikat pedig a 2-ik részlet fizeté-

sétől számított négy hónap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszéknél előre kieszközölt utalvány alapján a helybeli kir. adó- mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4-er. Az első részlet lefizetésekor vevő a megvett jognak birtokába lép, azonban a tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

5-ör. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsáttatni és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhívottak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek kifüggesztése napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknél nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesők végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben Patai Samu kecskeméti lakos ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság-nak 1879. évi november hó 26-ik napján tartott üléséből.

Salamon Dienes, tanácsjegyző. **Gáll Ferencz,** kir. törvényszéki elnök.

Árverési hirdetmény.

118.
1879.

A kecskeméti kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Zombory László ügyvéd végrehajthatónak **Kiss Sándor** kecskeméti lakos végrehajtást szenvedő ellen 304 frt 90 kr. s járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kecskeméti 1433. számú tjkben 1634. rsz. alatt foglalt háznak Kiss Sándor alperest illető, s bíróság 400 frtra becsült felerésze; továbbá a pusztá szentkirályi 131. sz. tjkben 160. és 161. r. sz. a. foglalt földbirtoknak alperest illető, s tartozékaival együtt 1711 frtra becsült fele része az 1880. évi január hó 21-ik napján d. e. 9 órakor mint első, és 1880. évi február hó 21-ik napján d. e. 9 órakor, mint második határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fognak, u. m.:

1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitűzött birtokok nem fognak eladatni.

2-ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 40 frt és 171 frt 10 krt készpénzben, vagy magyar állampapírban a kiküldött kezéhez letenni.

3-ször. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig: az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számított 30 nap alatt, a harmadikat pedig ugyanazon naptól számított 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszéknél előre kieszközölt utalvány alapján a kecskeméti kir. adó- mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4-szer. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

5-ször. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

6-ször. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsáttatni, és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhívottak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknél nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesők végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben Tatai Endre kecskeméti lakos ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság-nak 1879. évi november hó 19-ik napján tartott üléséből.

Salamon Dienes, tanácsjegyző. **Gáll Ferencz,** kir. törvényszéki elnök.

Főtörzsorvos dr. Schmidt

FÜL-OLAJ

megjavítva Dr. Deutsch M. által.

minden süketiséget meggyógyít, ha nem veleszületett baj, azonnal megszünteti a nehéz hallást és a fülzúgást.

Bizonnyítvány: Ezer és ezerszeres köszönetet mondok a küldött fül-olajért, melynek többszöri használata után Isten segítségével teljesen elveszített hallásomat ismét visszanyertem. Oly süket voltam, hogy a templom harangjait sem hallottam dacára annak, hogy lakásom az egyház mögött van, holott most már zsebóráim ketegyéseit is hallom, mintha süket se lettem volna. Ezer szívvelyes üdvözleteim kapcsában maradtam tek. uraságot

Steiner Dávid, okl. fötanító Babócsa.

2 frt. 40 kr. postai utalvány melletti beküldése után a fül-olaj bérmentesen küldetik a használati utasítással együtt a központi főraktárból

Graetz Gyula.

8 (15—1) Bécs, II. Praterstrasse 49.

Ház-eladás.

Első tizedben nagy-kávéház-útcza 232. sz. a. levő ház szabadkézből eladó, vagy kisebbért elcserélendő. Értekezni lehet tulajdonos

Bolyos Terézzel.

4 (3—2)

Nagy-Kőrösön,
Gáll József piaczon levő házánál

egy bolthelyiség

három szobával, konyhával éléstárral és pinczével Szent-György naptól több évekre kiadandó.

5 (2—2)